

Давоми, бошланиши 1-саҳифада

Мазкур хиёбонда ҳайкали кўйилган шоир ва ёзувчилар бизнинг никоятда бой тархинизда, тоақал Алицер Навоийдан бу ёғини олганимизда ҳам (Навоийга ван Навоий давриде яшаган Саккокий, Атоний, Лутфий, Хусайний каби) яшаб, ижод этган узун аждодларимизнинг вакиллари. Машраб, Гулханий, Махмур, Ҳамза, Сўфизода, Завкий, Азаз Утар сингари ўнлаб, юзлаб ижодкорлар, маърифатпарварлар борки, уларнинг ҳаммасини жамласак, бутун Миллий боғимиз худуди торлик килиш көлади.

Мана, нима учун бу ерда ўйин-кулги кинимайди. Бу хиёбон маърифат маскани, таъбир жонз бўлса, очик осмон остидаги улкан дарсхона, буг-роғли аудитория. Бу даргоҳни зиёрат килаган одам маънавий озука олади, кўнгли мулки, қалб ҳазинаси тўлиб бойиб чикади. Энг асосийи, бу хиёбонга келган киши уйига боргач, шу ерда ҳайкали қад ростслаб турган шоир ва ёзувчилар асрларни кайта кўлга олади ва албатта, бошқача кўз билан, бошқача нигоҳу ўзгача нуктани назар билан мутолаа қиласди.

МАСЪУЛИЯТЛИ МАСКАН

“Мулки Ҳинду Марвдин келсан топардим эътибор, Шул эрур айбим Мукимий, маддуми “Фарғонаман” деб изтироб чеккан Мукимий домла ўз юрти — гўзал Фарғона водийисидаги ўзгаришлару янгиликларни кўрса, “Фигонкин гардиши даврон айриди ўз дийримдан” дес фарфур урб, ҳиндик кони томган табаррук диерга кайтиб келолмай, хокиқи турбига узоқ ўлкаларда колиб кетган Фурқат бугунги авлодлари унинг номинию ижодини ўззозлаётганини эштиса, мамнун бўлар, боши кўкка етади. Шу хиёбондагилар ва бу даргоҳга “келиб ултурмаган” барча улуғ аждодларимизнинг руҳлари юртимизда амалга оширилаётган бунёдкорлик ва ободонлаштириш юмушларидан, мадданий-маърифий ишлардан, узог ва якин тархимизда ўтган алломалар, уламолар, ёзувчи ва шоирлар хотирасиға кўрсатилётган эхтиримдан, бу солих амаллардан розилик туюётган бўлса, не ажаб.

Мен невараларим билан айландим хиёбонни. Шошилмай, ҳар бир зот-оғлида (ҳайкал дейишга тилим борчмайти) маълум вакт турбига, невараларимга улар ҳакида мухтасар гапириб бердим. Уларнинг аксариyини мактаб дарслеклари орқали билади, айримларининг китобларини ўқиган, уларнинг синтаксиси ўнланган фильмларни томоша килинган. Шу боис Алибадр хиёбонида бошланган адабиёт, маънавият ҳакидаги сухбатмиз бир неча павлов этди.

Хиёбонни бир кур айланиси чиққач, салқин жойда ўтириб бироз ўйга толдим. Бу ердаги улуғ зотлар, уларнинг ижоди, маъшакатли ҳаётни ва шу аснода собик шўро тузуми, ўша даврдаги катагонлар (1937 йиллардаги ва урушиндаги кейининг катагонлар), мустакилларимиз арафасидаги, истикмол йилларидан, айниска, кейнинг уч-тўрт йилда мадданият, маънавият ва маърифат, адабиёт ва санъат соҳаларида килинган ишлар ҳакида хаёл суруб кетдим.

Эртага ташвишлар арийди

Давоми, бошланиши 1-саҳифада.

Тиббиёт ахлини билмадиму аммо биз оддий одамлар кўхна тарих бошидан кечирган юкоридаги ташвишларни унугутаг эдик. Коронавирус деган оғат на сарҳад, на миллат, на масофа ташламай, Ер шарқи бўйлаб таркалмоқда. Бутун дунё ташвишга чулганди. Шу пайтта қадар олам бештиг чайкала-чайкала факат тинчликка, осойиштапликка, омонликка энагалик киливеради, деган ишончимизга бутун дарз етгандек. Кўпга келган тўй, деган нақл бор. Шундай бўлди. У кўп халклар катори бизни ҳам амади.

Бугун нафакат бизнинг халкимиз, балки дунё халклари синов деган жуда улкан төг олдида турибди. Бу тогнинг деганда иродаси бўштобларни маҳв этади. Шоир ёзди:

**Йигит омол бўлса, ҳафу ҳатар йўк,
Қалқон бор, қальта бут,**

Кўргон саломат...

Юрт бошига иш тушганда эр йигитлар синовдан ўттай. Мамлакатимизда илк дакиқалардан оғак мухим карорлар кабул килинди. Ижронинг суръати янада ошиди. Миллиярдлаб сўмлар халкиминг омонлиги йўлиди сарф этилмод. Юз минглаб бедор юраклар халқ омонлиги, мамлакат тараққиети учун сафдалар. Ўзбекистон ўз болаларни, чиннугулу лолаларини ўз холига ташлаб қўйдими. Факат сарҳад ичидагилар эмас, юртдан ташкарида бўлган фарзандларини хам онадек кучогига олди. Чартер рейслар орқали ўзга юрларда кўркув хамда вахимада колган иккисиз мингдан ортиқ юрт фарзандлари Ватангга олиб келинди.

Юз минг нафар шифокор. Улар иро-да карвони. Улар меҳр карвони. Улар сабр карвони. Тожли вирусни юқтири-

гандар шифокорларимизнинг олтин кўлларидан нажот топмоқда. Мен ўз иш постини ташлаб кетмаган, беморлар бошида ота-онадек парвона бўлаётган бу кадри баландларнинг кўлларини тутмок истайман.

Биз азалдан дунё майдонида саҳоватли халқ сифатида танилганимиз. Дунё ахли Ўзбекистон ва ўзбек халки дегандан ёруғларни тасаввур этсалар ажабланмаймиз. Иккинчи жаҳон уру-

ши йилларида минглаб оилаларни ўз бағрига олган халкимиз, бир бурда нонини бўлишган халкимиз ўз ақидаларни хамон содик. Мамлакатимиз раҳбари ташаббуси билан кўшни республикаларга кўмак карвонлари йўлга тушди.

Одамлар кам таъминланган, хайрияга муҳтож, ногирони бор оиласи-ларга ёрдам кўлини чўзмоқда. Ахир, хайр-эсон бизде қадрия даражасида улуганади. Ўнг кўл узатганини чап кўл билмасин. Ташкил этилганига хали кўп бўлмаган Маҳалла ва оиласи

Одил Ахмедов, Отабек Шукурев, Миржалол Қосимов, Озодбек Назарбеков, Улугбек Раҳматуллаев... Сизга таъзимларим бўлсин, оғажонларим! Кадди аддларим. Яхши кунларда, омон-омон кунларда дориломон кунларда бошинги гиз Шахрисабз дўплиси, эгнингизга буҳорча зар чопон, белингизга кўнглини санамлар йўрмалаган белғоғлар ярашгай.

Гулсанам Мамазоитова, Ҳосила Рахимова, Зиёда Қобилова, Озодақон Нурсандирова... Айланайн отингиздан. Кўзларида чакини борларим. Атлас

Мен ишонман... Сиз ҳам ишонинг...

кўйлак ярашгандарим.

Сизлар бошлаган бу хайрия карвони энди тўхтамайди. Ишонмананки, бу карон Юрбошимиз сарбонлик килятган ЗАФАР карвонига куч-куват багишлади.

Беморларнинг сони бир камайиб, бир кўпаймоқда. Мамлакат миқёсидаги тезкор ҳаракат, шифокорларнинг матонати, жасорати билан қасалликни ёнгиди ўтамиш. Шифо топганлар сони ҳам ташвиш түғдидари. Демак бир одамнинг локайдилиги, бепарволиги мамлакатда кимматта тушишини англомақ даркор.

Ташвиш олдида довдирасак, кайгу олдида қалтирасак, йўкотиши олдида тап-сўзимиздан адашасак, энам айттубчи эди: "Болам, эзилманглар. Яратданда яншиятлар ижобатни сўранглар. Хали кунларни кулиб-кулиб эслаймиз". Энам канчалар ҳак. Ҳеч замонда ёмол кунлар ўтмай колганими? Аллакандай эпидемиялар пандемиялар абадий давом этганими? Улар битади. Тожли вирус ҳам эрта бир кун ўтмиша айланади.

Мен кўкса умид билан қарайман. Ҳудди ёв лашкаридек босиб келган бу-лутлар жасур ракиб олдида довдирганча аста-секин тарқала бошлидай. Қўшилманинг алларига мизатерларни ортидан кип-кизил шафак кўзга чалинади. Кўзларим пирпирада ўтири нигоҳини ўша томон қадайман. Ҷўғланиши кучая бошлидай.

Демак, эртага Қўйишини. Заррин нурлари билан олами мөхрағ ўрайди. Одамларнинг юраги тубида титраб турган кўркув хиссini ўқотади. Созлар нағма килади. Омон-омон кўшилар айтилади. Эртага ташвишлар арийди... Мен ишонман... Сиз ҳам ишонинг...

Гулжакон МАРДОНОВА,
Ўзбекистон Ёзувчилар уюшмаси
аъзоси

ХАНДАЛАК

Ҳаж сафарига бориб ҳожи бўлган бобом Риштон бозорида аттордик киларди. Бир куни кўлумга танга бериб, чўллик Пирмат аканинг ҳандалагидан олиб кел, деди.

У киши катта ҳандалакни кўлумга тутқазар экан: "Пи-ёда ҳаж килган бобонгдан пул олмайман, салом айтib кўй", деди.

Уч-тўрт кундан кейин яна ҳандалакка бордим. Пирмат ака мена пул бериб, бобомдан иккита лампа-шиша олиб келишимни сўради. Бобом иккита шиша кўшиб берди.

Пирмат ака: "Ҳандалак бизда дехкончилик, лампа-шиша хожи бувамга дехкончилик эмас", дез ортиқчасини кайтариб берди.

Энди ўша кунлар тарихга айланди.

ҚУЧА ҲАНДАОН...

Кечкурун хотини унинг олдига косада мастава кўйди. У бир кошик ичди-да, "Тузи кам-ку", дез афтини бужмайтири. Хотини узатган туздонни кўлига олар-олмас отиб юборди.

Эртасига ишдан кейин бош хисобчи идорадагиларни, жумладан, уни ҳам меҳмонга чакири. Шолғом билан кўйининг ковургаси солинган кайнатма шўрава тортиши. Шўрванинг тузи пастроқ эди. У дастурхон ўртасида турган туздонни тўрда ўтирган "хўжайин"га узатди.

«ВАТАН УЧУН ЯШАЙЛИК!»

Ўзбекистон Ёзувчилар уюшмаси Ватанимиз мустақиллигининг 29 йиллигига бағишилаб, "СЕН – ҚУДРАТ МАНБАИ, САОДАТ МАСКАНИ, ЖОННАЖОН ЎЗБЕКИСТОН!" шири остида она дидёrimизда амалга оширилаётган кенг кўллами ислоҳотлар, Ўзбекистонимизнинг буюн келажаги йўлидаги улуғвор янгиланишлар, замондошларимизнинг ёрқин сиймолари акс этирилган, юксак маҳорат билан ёзилган энг сара бадиий-публицистик мақолалар, очерклар, насрив ва шеърий йўналишдаги энг сара асарларнинг "Ватан учун яшайлик!" IX республика танловини ўзлон килади.

Танловга 2019 йилнинг 15 августидан 2020 йилнинг 15 августига кадар республикамиздаги вакъти матбуот ва адабий нашрларда ўзлон килинган ёки китоб холиди чоп этилган бадиий-публицистик мақолалар, очерклар, насрив ва шеърий йўналишдаги асарлар тақдим этилиши мумкин. Уларда "Илм-маърифат ва рақамли иқтисолидётни ривожлантириши йили" мазмун-моҳияти, замондошларимизнинг фидокорона мехнатлари, захматкаш халкимиз амалга ошираётган бунёдкорлик ишлари, ижтимоий ҳаёт, маърифат ва мъявнавият соҳаларидаги оламшумал ўзгаришлар, китоб мутолааси ва китобхонлик маданияти тарғиботи, юртимиз ободлиги, миллий қадриятларимиз ва ёш авлод камоли, миллий ғурур ва ифтихор, Ватан туйғуси. Истиклол ғоялари ҳаётий мисоллар, терен фикр-мулоҳазалар билан тараннум этилиши лозим.

Коронавирус пандемияси сабабли карантин кондадаридан келиб чиқиб, танловга тақдим этиладиган асарлар онлайн шаклда кабул килинади. Танлов иштирокчилари (муаллиф аризаси ва унинг профессионал фаолияти тўғрисида кискача маълумот, паспорти нусхаси, манзил ва boglanchi telefon rakkamlarini ilova kildigan holida) ўз ижодий ишларини «Ватан учун яшайлик» кўрик-танловига деб badily_adabiyot@mail.ru электрон почтаси ёки "Vatan uchun yashaylik - 2020" телеграм манзилига юбориши мумкин.

Юборилган ижодий ишлар 2020 йилнинг 10 сентябрiga кадар кабул килинади ҳамда танлов ҳайти томонидан кўриб чилилади.

Танлов гoliblari жорий йилнинг сентябрь ойida тақдирланади ва уларнинг рўйхати матбуотда ўзлон килинади.

Кўшимча маълумот олиш учун Ўзбекистон Ёзувчилар уюшмаси нинг (71) 231-83-67 телефон рақамига мурожаат килиниши мумкин.

ТАНЛОВГА МАРҲАМАТ, АЗИЗ ИЖОДКОРЛАР!

АДАБИЁТ НАДИР?..

Одамлар нима учун ёзадилар?

Одамлар нима учун ёзадилар? Бирор пул, бирор шон-шуҳрат, яна бирор эса унисини ҳам, бунисини ҳам кўлга киритиш учун ёзди; баъзи-бирорлар бўлса, одамларни яхшиликка ўргатиш учун ёзаман дейди. Одамлар бахтияри бўлишни истайдилар; жамики интилишларининг умумий сабаби шунда. Бахтияри бўлишнинг яккаю ягона усули — яхшилик, бинобарин, факат эзгуликдан сабоб ўргатидиган китобларни сотиб олиш ва шарафлаш оқилона ишдир. Бу китоблар кандай китоблар? Ақлий ибтидога асосланган дорматик ва нукул ақл махсуси бўлган китоблар — бошкаларини тийрак ақл тан олмайди.

Лев ТОЛСТОЙ

Кизча олди олмани,
Асалдек эди таъми.

Одам – абадий муммо

Адабиётнинг вазифаси — одамларни бирлаштиришдир. Ҳакиқатга ва ижтимоий адолатга, ҳаётга, тинчликка, келажакка битмас-туганмас ва ёмириб бўлмас мухаббат билан интилишни бирлаштириши керак. Одам ана шулар ҳакки, агар у бу сўзниг тўла маъносидаги одам бўлса, ҳар кандай ташкини тўсиклини ва шахсий иложисизлигини, кийналишларини, орзиқшларини ёнгиди тайёр туриши керак.

Чингиз АЙТМАТОВ

КАТРАЛАР

ХАНДАЛАК

Ҳаж сафарига бориб ҳожи бўлган бобом Риштон бозорида аттордик киларди. Бир куни кўлумга танга бериб, чўллик Пирмат аканинг ҳандалагидан олиб кел, деди.

У киши катта ҳандалакни кўлумга тутқазар экан: "Пи-ёда ҳаж килган бобонгдан пул олмайман, салом айтib кўй", деди.

Уч-тўрт кундан кейин яна ҳандалакка бордим. Пирмат ака мена пул бериб, бобомдан иккита лампа-шиша олиб келишимни сўради. Бобом иккита шиша кўшиб берди.

Пирмат ака: "Ҳандалак бизда дехкончилик, лампа-шиша хожи бувамга дехкончилик эмас", дез ортиқчасини кайтариб берди.

Энди ўша кунлар тарихга айланди.

ҚУЧА ҲАНДАОН...

Кечкурун хотини унинг олдига косада мастава кўйди. У бир кошик ичди-да, "Тузи кам-ку", дез афтини бужмайтири. Хотини узатган туздонни кўлига олар-олмас отиб юборди.

Эртасига ишдан кейин бош хисобчи идорадагиларни, жумладан, уни ҳам меҳмонга чакири. Шолғом билан кўйининг ковургаси солинган кайнатма шўрава тортиши. Шўрванинг тузи пастроқ эди. У дастурхон ўртасида турган туздонни тўрда ўтирган "хўжайин"га узатди.

СУҲБАТ

Отам мени, укаларим ва сингилларимни олий маъльумотли килиш йўлида молини ҳам, жонини ҳам аймади. Бир хамқишлоғимиз: "Ўзингиз қоровул бўлсангиз, намуна бу-ларни ўқитманин деб уринаверасиз", деганида отам: "Ўғил бола ўқиса – ҳеч кимга зор бўлмайди, киз бола ўқиса – борган жонини обод килади.

Илмий даражага эришганимдан кейин ўргатмизда шундай сұхбат бўлган.

– Ота, бувимга ва сизга кат